

אש קדש

מתן תורה או קבלת התורה!?

מסע מרתק מהר נמוך לעיירה נידחת!

'קבלת התורה' מקבל כל אחד כפי כוחו והשגותיו!

יש סוג ענווה פסולה שאדם אומר לעצמו 'מי אני' 'לא עשיתי שום הכנה בימי הספירה, אז מה אתה מצפה ממני בשבועות' וכד', אומר **הקוצקער רב'ה** שהסיבה שהקב"ה בחר בהר סיני ולא בבקעה, כי בקעה זה לא טוב! ענווה מסוג זה פסולה לחלוטין, אלא אדרבה התורה ניתנה דווקא בהר כדי ללמדנו את חשיבותנו! אמנם הר נמוך שנדע את מקומנו, אבל עדיין הוא הר.

פעמים רבות אנו מחפשים את עצמנו, לשם כך אנו נודדים למרחקים, מטפסים על כל מיני עצים ומנסים לעשות דברים שאין ליבנו חפץ בהם באמת, אך האמת, שהאוצר טמון ממש בתוכנו, במקום שליבנו חפץ! הקבלת תורה האמיתית היא לכל אחד בדרכו, בכוחו וביכולתו, ואנו רק צריכים לחפור מעט, לתת לזה ביטוי, לדעת את ערכנו וחשיבותנו, כדי לגלות את האוצר שבתוכנו - בליבנו פנימה! לפעמים צריך לחצות את כל העולם בשביל לדעת זאת..

אני חושב שאת היסוד הזה אנו לומדים **ממשה רבינו ע"ה** שהיה העניו מכל האיש אשר על פני האדמה, אבל כשזה הגיע לקבל את התורה ולהורידה לישראל, הוא לא הצטנע, אלא עמד כמובא במדרש המפורסם הוא עמד בתקיפות מול כל מלאכי מעלה!

מיד אחרי מתן תורה נקרא את פרשת נשא, ועל דרך הצחות נאמר שאת זה אנו צריכים לקחת ממתן תורה, להרים את הראש, לצאת מהזרם ולגלות שהאוצר ממש בתוכנו!

**לקראת החתונה המפוארה נאחל איש
לרעהו מזל טוב מזל טוב
א פרייליכץ יום טוב**

וקשובים לכל המתרחש והוא פחד לחפור שם. הוא לא התייחס והסתובב שם כל יום עד שדמותו עוררה את חשדנותם של אחד החיילים והוא ניגש ושאל אותו לפשר מעשיו, אייזיק הבין שלא יוכל לחמוק ממנו ולכן סיפר לו את דבר החלום. החייל פרץ בצחוק אדיר 'דרך כזו ארוכה עשית בגלל חלום? אם הייתי מאמין כמוד, הייתי בעצמי נוסע צריך ליסוע לקראקא כי חלמתי ששם מתגורר יהודי ושמו אייזיק ומתחת לתנור בביתו טמון אוצר גדול' מיד אורו עיניו של ר' אייזיק והבין לשם מה הגיע עד לכאן.. הוא שב מיד לביתו והחל לחפור תחת התנור ובאמת מצא אוצר גדול... לבסוף גם החייל חפר תחת הגשר ומצא אוצר, וכל אחד טען שהאוצר שייך לחברו.. עד שבאו לבעש"ט הקדוש והוא אמר להם 'לך יש בן ולך יש בת, תחתנו אותם עם האוצרות שמצאתם'. לסיפור זה יש גירסאות רבות שקוראי הגיליון בוודאי מכירים היטב, ומהם ניתן ללמוד דברים הרבה, אך ברצוני להתמקד בנקודה אחת שמשקפת היטב בדברי המשורר:

'בעיירה נידחת, על שפה של נחל, למרגלות גשר ישן ורעוע, עודנו ניצבים, עייפים ושוברים, לנוכח מציאות שטופחת על פנינו. כמה קל להיכנע, ואל תוך היאוש לשקוע, למשמע צחוק האנשים ולהג ההמון. אך לא לשווא הדרך הובילה לכאן, לא לחינם נמצאו בנו הכוחות ללכת בה לכל ארכה. ואולי היה עלינו לחצות את כל העולם רק בכדי לזכות לגלות את מה שנסתר הרחק אי שם - בביתנו פנימה' (בנימין לנדא).

אומר הרבי מקוצק זי"ע הסיבה שהשם הניתן לחג הוא 'זמן מתן תורתנו' משום שרק נתינת התורה שווה לכולם, אך

ליום החתונה הגדולה שלנו, יום בו בא חושק לחשוקתו כלשון **האזה"ח הק'**, יש כמה שמות כידוע, אחד מהם אותו תיקנו אנשי כנסת הגדולה בתפילות החג הוא 'זמן מתן תורתנו'. והשאלה הראשונה הזועקת מהכותרת היא, מתן תורה או קבלת התורה!?! מדוע בחרו דווקא בשם זה, והאם יש בכלל הבדל בין 'מתן תורה' ל'קבלת התורה'?

כידוע הקב"ה בחר לתת את התורה בהר סיני מפני שהוא שפל ונמוך שבהרים, וצריך להבין מדוע לא בחר לתת את התורה בבקעה שהוא באמת שפל?

לפני שנרד לשורש העניין נפתח בסיפור. בכל מוצש"ק בזמן סעודת מלווה מלכה לכבוד **דוד המלך זי"ע** א שיומא דהילולא קדישא חל בשבועות, נוהגים לספר סיפורי צדיקים והוא מסוגל לפרנסה בשפע ברוחניות ובגשמיות כידוע **מהרז"נער זי"ע**. רבים נוהגים לספר את הסיפור המפורסם על מרנא אור שבעת הימים **ההייליגע בעל שם טוב זי"ע** שבשבועות חל גם יומא דהילולא קדישא דיליה, עם אייזיק מקראקא והאוצר תחת הגשר.

במאמר המוסגר, מקובל שסיפור שכבר יודעים לא מספרים שוב, אך לטעמי יש משהו יפה דווקא במנהג הזה לספר שוב ושוב סיפור מוכר ואז לראות כמה תובנות ניתן ללמוד מסיפור אחד, אך כעת לסיפור עצמו.

ר' אייזיק מקראקא היה עני מופלג, במשך שנים רבות חי עם בני משפחתו בדוחק ותחת מצוקה נוראה. באחד הלילות חלם ר' אייזיק שציוו עליו לנסוע לפראג. ושם מתחת לגשר המוביל לארמון המלך, טמון אוצר גדול הוא השכים בבוקר ויצא לדרך אך בהגיעו לגשר שהיה סמוך לחצר המלוכה היו שומרי המלך דרוכים